

Šéftrener Libor Charfreitag nemôže byť po ME v Birminghame nespokojný: Emmu víťazstvo nesmierne obohatilo aj tým, že získala nový typ skúsenosti, ktorý jej otvára cestu k ďalším úspechom

17.8.2026 - Juraj Marcinát | Slovenský atletický zväz

Zlatá misia splnená, finálová sčasti, semifinálový plán prekročený. Druhé najpočernejšie slovenské zastúpenie v histórii 27 edícií majstrovstiev Európy naplnilo väčšinu cieľov, s ktorými výpravu odprevádzal reprezentačný šéftrener Libor Charfreitag.

„Nemôžem byť nespokojný. Slovensko v Birminghame zanechalo veľmi dobrý dojem, čo vidieť aj v medailovej bilancii. Okrem zlatej medaily sme dosiahli 10 umiestnení v prvej dvadsiatke, z toho 8 individuálnych. Dosiahli sme tri národné rekordy, tri osobné a jedno sezónne maximum,“ začal s bilancovaním Libor Charfreitag.

Slovensko sa v medailovej bilancii krajín delí o lichotivé 16. miesto s Čehovým Slovinskom, keď predstihlo aj pred dvoma rokmi druhé Francúzsko. V porovnaní s Rímom 2024 ide o posun o 7. pozícií. V bodovaní krajín podľa umiestnení mu patrí 28. miesto s rovnakým 8-bodovým ziskom ako v talianskej metropole (vtedy 30. miesto).

Vedúci výpravy si pred cestou do Birminghamu v prvom rade zaželel, aby **Emma Zapletalová** pokračovala v kopírovaní jeho kladivárskych úspechov. Líderka svetových tabuliek jeho pranie do bodky splnila a 16 rokov po Charfreitagovom barcelonskom triumfe získala druhé slovenské zlato v ére samostatnosti. V súčte s československou siedme, prvé ženské po 60 rokoch a víťazstve štvorstovkárky Anny Chmelkovej-Blanárikovej v Budapešti 1966. Zdá sa, že po bronzovom roku 2025, keď reprezentanti vrátane Emmy dovezli z vrcholných podujatí štyri kovy tejto hodnoty (Tereza Čorejová z ME U23 na 100 m prek., Patrik Dömötör zo Svetovej univerziády na 400 m prek., Nina Hejčíková z EYOF na 100 m prek. a Zapletalová z MS na 400 m prek.), narazila slovenská atletika na zlatú žilu. Titulom majstra Európy sa okrem Emmy môže pýšiť aj štvorstovkár Sebastian Karp v kategórii do 18 rokov.

„Vďaka zlatej medaile Emmy Zapletalovej nemôžeme majstrovstvá Európy hodnotiť zo slovenského pohľadu inak ako úspešné. Cenné je na tom to, akým spôsobom titul vybojovala. Veľmi suverénne, semifinále aj finále mala pod kontrolou a dosiahla štvrtý najlepší čas v kariére.“

„Emma zavŕšila prvú časť už aj tak úspešnej sezóny tým najlepším možným spôsobom. Myslím si, že toto víťazstvo ju nesmierne obohatilo aj tým, že získala nový typ skúsenosti, ktorý jej otvára cestu k ďalším úspechom vo zvyšku sezóny a najmä následne na MS 2027 v Pekingu a na OH 2028 v Los Angeles. Emma navyše bojovala o najhodnotnejší výkon šampionátu v šprintérskych a prekážkarských disciplínach. V poslednej chvíli ju oň pripravila Nóрка Jægerová na 400 m (49,04). Myslím si však, že pre Emmu je dôležitejšie zlato.“

Škoda, že nástupkyňa Femke Broedersovej-Bolovej zostala so svojím finálovým štartom osamotená. Nikto z ďalších siedmich semifinalistov v individuálnych disciplínach nedokázal preniknúť do bojov o medaily a nepodarilo sa to ani ženskej štafete na 4×400 m, ktorá však k tomu mala najbližšie. Slovenskému kvartetu chýbala jediná desatina, aby zopakovalo senzačný postup do finále z marcových halových MS v Toruni. Zlepšenie slovenského rekordu práve z Kujawsko-Pomorskej Areny o 2,85 sekundy na 3:27,02 si však zaslúži absolútorium rovnako ako letných 49,3 Zapletalovej na druhom úseku. Emma najlepšou štvorstovkou zo všetkých aktérok oboch rozbehov a aj finále (!) predviedla svoju rýchlosť, hoci sa na svojich druhých ME zamerala na hlavnú disciplínu. Opäť ju výborne doplnili **Viktória Korbová**, finišujúca **Daniela Ledecká** a na treťom úseku aj osemstovkárka **Gabriela Gajanová** – bez špeciálnej štvorstovkárskej prípravy!

„Do štafety sme vkladali veľké nádeje napriek tomu, že ani jedna jej členka nie je špecialistka na 400 metrov. Dievčatá urobili zopár drobných chýb, kde sa práve tá chýbajúca desatina mohla stratiť. Napriek tomu zabehli vynikajúci slovenský rekord a myslíme si, že má perspektívu pre ďalšie vrcholné podujatia.“

Birmingham potvrdil, že prekážková štvorstovka je aktuálne najsilnejšou slovenskou disciplínou – aj bez zlatej Emmy. Za ženy k tomu prispieva Daniela Ledecká, ktorá napriek sklamaniu z výkonu 55,22 (sezónne maximum) viac ako pol sekundy za osobákom dosiahla 13. miestom svoj najlepší výsledok zo štyroch ME (piatych s úlohou náhradníčky štafety v Amsterdame 2016) – v treťom semifinále v rade.

Spokojnejší odchádzal z britského dejiska **Matej Baluch**. K druhému semifinále a celkovo 13. priečke pridal už v rozbehoch prvý kariérny čas pod 49 sekúnd 48,94, ktorým raritne na stotinu dorovnal lídrov slovenských historických tabuliek Jozefa Kuceja s **Patrikom Dömötöröm**. Účastník MS v Tokiu Dömötör prišiel na svoje druhé ME po zdravotných problémoch v úvode sezóny menej disponovaný, ale premiérové semifinále a 18. miesto majú svoju hodnotu.

„Obaja prekážkari sa počas sezóny zlepšovali. Panuje medzi nimi zdravá rivalita, veľmi dobre spolupracujú a majú kamarátsky vzťah. Delia sa teraz o slovenský rekord a podľa mňa najneskôr na nasledujúcom európskom šampionáte môžu vážne bojovať o postup do finále.“

V nevďačnej pozícii obhajkyne striebra z Ríma 2024 prišla do Birminghamu **Gabriela Gajanová**. Napriek nie celkom ideálnemu scenáru sezóny dokázali s trénerom Louisom Heyerom vyladiť formu, o čom svedčí druhý najlepší čas roka 1:59,32 a 4. miesto v divokom semifinálovom behu, keď ju o niekoľko ďalších stotín (22 jej chýbalo k veľkému Q) pripravila padajúca súperka. Verdikt rozhodcov o zaradení smoliarok Audrey Werrovej s Gabijou Galvydyté napokon posunul slovenskú rekordérku až na sumárne 14. miesto, inak by bola dvanásť. O rastúcej kvalite a konkurencii v ženskej osemstovke svedčí fakt, že Gabikin rímsky finálový čas 1:58,79 a ani jej slovenský rekord 1:58:22 by v Birminghame nestačili na medailu, tak veľmi odskočilo trio Werrová, Keely Hodgkinsonová, Femke Broedersová-Bolová.

„Gabika prišla na šampionát vo veľmi dobrej forme, verila si na finále. Takticky výborne zvládla rozbeh. Jej semifinále poznačil pád súperiek, ale napriek tomu dosiahla druhý najlepší čas sezóny.“

Druhý seniorský šampionát, a hneď semifinále. Iba dvadsaťročný prekážkar **Peter Dávid**, najmladší z celého štartového poľa, sa za dôveru odvdžal senzačným postupom z rozbehov a celkovo 21. miestom. Jeho príbeh na ME vyvoláva zároveň pocit ľútosti nad tým, že pre zranenia nemohli v tejto sezóne rozvinúť svoj talent ďalší úspešní mládežníci Tereza Čorejová, Matúš Blšták či Paula Perončíková.

Vlastný príbeh písal v Birminghame **Ján Volko**. Ak pre niektorého z atlétov v slovenskom (a aj európskom) kontexte platí otrepané, ale trefné, že si nemusí nič dokazovať, potom je to slovenský rekordér. Napriek tomu to so železnou pravidelnosťou robí, čoho najnovším príkladom je bezprecedentné piate semifinále stovky na ME bez prerušenia. Skúseného šprintéra nerozladila ani „hra“ s birminghamským vetrom, ani nezmyselný formát s nasadenými šprintermi a postupom z rozbehov výlučne časmi. Najdôležitejšia je však správa: Janka atletika stále baví, Janko atletikou stále baví, a preto sa tento príbeh ešte nekončí.

Ak by to išlo, **Viktória Forster** by zrejme ME 2026 najradšej vymazala zo svojho atletického curricula. Takto v ňom pri jej tretej účasti na kontinentálnom šampionáte zostane 23. miesto na 100 m prekážok – v až príliš ostrom kontraste s rímskym ôsmym – a výkon 13,43, ktorý napriek protivetru -1,3 m/s nenadchol. Najmä s ohľadom na status priamo nasadenej semifinalistky.

Od štafety na 4×100 m sa očakával útok na slovenský rekord, lenže 43,95 tento rok urputne odoláva a nezlomila ho ani birminghamská štvorica **Delia Farajpour, Viktória Korbová, Lenka Kovačovicová, Viktória Forster**. Viac ako čas 44,20 preto môže tešiť už samotná účasť a celkovo 13. miesto, lepšie ako pri slovenskej premiére v Amsterdame 2016 (15.). **„Dievčatá sa na šampionát veľmi svedomito pripravovali. Žiaľ, beh im nevyšiel úplne podľa predstáv. Trináste miesto je však veľmi kvalitné, pretože renkingovo boli nižšie.“**

V zradnej kvalifikácii sa utopili nádeje kompletnej vrhačskej trojice. Mrzí to najmä v prípade oštepára **Jakuba Kubínca**, ktorého delilo od finále 1,25 metra. Výkon 77,63 m bol poriadne ďaleko od možností slovenskej jednotky, zatiaľ iba naznačených martinským osobákom 83,49, ktorý od mája čaká na potvrdenie ďalším aspoň osemdesiatmetrovým hodom.

„Hod oštepom je technická disciplína a niektoré odchýlky v technickom prevedení môžu spôsobiť výrazne slabší finálny výsledok. Napokon na postup do finále chýbalo nášmu oštepárovi iba 1,25 m. Bolo vidieť, že bol na šampionát pripravený a vo veľmi dobrej forme a budeme dúfať, že sa mu podarí postúpiť do finále na niektorom z budúcich šampionátov.“

Neslávne pochodila na atypickom birminghamskom okruhu slovenská chôdza. Pre tradične silné slovenské odvetvie s olympijskými víťazmi a majstrom sveta či Európy nie je peknou vizitkou, keď najlepšie umiestnenie dosiahne športovec s amatérskymi podmienkami Michal Morvay. Zostáva len dúfať, že ME 2026 budú ojedinelým a súhrou nepriaznivých okolností spôsobeným príbrzdením na ceste elitnej chodeckej dvojice **Dominika a Hany Černých**.

„Chodci mali od seba vyššie očakávania, najmä pokiaľ ide o manželov Černých po ich fantastických vystúpeniach na MS v Tokiu. Žiaľ, nedokázali sa pripraviť tak kvalitne, ako mali naplánované. Ich výkony neboli podľa ich očakávaní. Na druhej strane nám aj sebe spravil radosť Michal Morvay 18. miestom v maratone a novým slovenským rekordom. Výrazný osobák si zašiel debutant Michal Duda, ktorý tiež odišiel zo šampionátu spokojný.“

„Dosiahli sme niekoľko veľmi pekných umiestnení v prvej dvadsiatke. Samozrejme, musíme priznať aj niektoré neúspechy, ale tak to už v športe býva. Nie každému šampionát vyšiel, ale som presvedčený, že každému pomohol v jeho výkonnostnom alebo kariérnom raste,“ zakončil Libor Charfreitag a na záver pridal aj podakovanie.

„Musím poďakovať aj atlétkam, ktoré boli súčasťou tímu, ale napokon nesúťažili v štafetách. Konkrétne Rebecce Slezákovej, Martine Segečovej, Eme Bendovej a Monike Weigertovej. Dievčatá boli pevnou súčasťou nášho tímu a svojou účasťou a podporou pomohli našim štafetám k dobrým výsledkom. Vďaka patrí aj trénerom, fyzioterapeutom, lekárovi našej výpravy a dvom mediálnym pracovníkom.“

SLOVÁCI V BIRMINGHAME

ŽENY

100 m (24 štartujúcich v rozbehoch, 12 pretekárov bolo nasadených priamo do semifinále): 32. Viktória Forster 11,51 /+3,2/ (6. v I. rozbehu)

200 m (22 + 12): 29. Viktória Korbová 23,51 /-0,6/ (6. v III. rozbehu)

800 m (31): 14. Gabriela Gajanová 1:59,32 (4. v I. semifinále), 22. v rozbehoch 2:00,27 (2. v II. rozbehu)

100 m prekážok (24 + 12): 23. Viktória Forster 13,43 /-1,3/ (8. v III. semifinále)

400 m prekážok (24 + 12): 1. Emma Zapletalová 52,91, 4. v semifinále 54,09 (1. v II. semifinále), 13. Daniela Ledecká 55,22 (5. v III. semifinále), 7. v rozbehoch 55,93 (2. v I. rozbehu)

maratón (52): Veronika Páleníková nedokončila

chodecký polmaratón (31): 19. Hana Černá 1:39:47

kladivo (30 štartujúcich): 26. Veronika Kaňuchová 62,71 (13. v A-skupine kvalifikácie)

4×100 m (16 štafiet): 13. Slovensko (Delia Farajpour, Viktória Korbová, Lenka Kovačovicová, Viktória Forster) 44,20 (5. v II. rozbehu)

4×400 m (16 štafiet): 9. Slovensko (Viktória Korbová, Emma Zapletalová, Gabriela Gajanová, Daniela Ledecká) 3:27,02 – slovenský rekord (6. v I. rozbehu)

MUŽI

100 m (24 + 12): 22. Ján Volko 10,55 /-1,7/ (7. v I. semifinále), 9. v rozbehoch 10,53 /-1,0/ (5. v III. rozbehu)

200 m (24 + 11): 33. Ján Volko 21,45 /-3,4/ (7. v III. rozbehu)

110 m prek. (23 + 12): 21. Peter Dávid 14,04 /-0,1/ (8. v I. semifinále), 12. v rozbehoch 13,94 /-1,1/ (6. v II. rozbehu)

400 m prek. (18 + 11): 13. Matej Baluch 49,19 (4. v III. semifinále), 2. v rozbehoch 48,94 – vyrovnaný rekord SR (2. v I. rozbehu), 18. Patrik Dömötör 49,67 (7. v I. semifinále), 10. v rozbehoch

49,71 (4. v II. rozběhu)

chodecký maratón (29): 18. Michal Morvay 3:11:00 – rekord SR, 23. Michal Duda 3:20:04, 24. Dominik Černý 3:20:40

oštěp - kvalifikácia (29): 16. Jakub Kubínek 77,63 (7. v B-skupine), 27. Patrik Michálek 72,82 (15. v A-skupine)

MEDAILOVÁ BILANCIA KRAJÍN

1. Taliansko (10 – 6 – 6), 2. Veľká Británia (9 – 8 – 2), 3. Nemecko (6 – 10 – 5), 4. Holandsko (5 – 3 – 6), 5. Nórsko (4 – 0 – 2), 6. Švajčiarsko (3 – 3 – 1), 7. Španielsko (2 – 2 – 4), 8. Švédsko (2 – 1 – 2), 9. Írsko (2 – 1 – 1), 10. Fínsko (2 – 1 – 0), ... 16. Slovensko a Slovinsko (1 – 0 – 0)

PORADIE KRAJÍN PODĽA UMIESTNENIA

1. Taliansko 226 bodov, 2. Veľká Británia 211,5, 3. Nemecko 196, 4. Francúzsko 160, 5. Holandsko 131, 6. Španielsko 112, 7. Poľsko 100, 8. Švajčiarsko 87,5, 9. Švédsko 70, 10. Belgicko 64, ... 28. Slovensko 8

SLOVENSKÉ MEDAILY NA ME

ZLATO (7)

1966 Budapešť – 400 m: Anna Chmelková 52,9

1971 Helsinki – 4×100 m: Juraj Demeč 39,3*

1982 Atény – hod diskom: Imrich Bugár 66,64*

1986 Stuttgart – 20 km chôdza: Jozef Pribilinec 1:21:15

1990 Split – 20 km chôdza: Pavol Blažek 1:22:05

2010 Barcelona – kladivo: Libor Charfreitag 80,02

2026 Birmingham – 400 m prek.: Emma Zapletalová 52,91

STRIEBRO (9)

1969 Atény – 800 m: Jozef Plachý 1:46,2

1971 Helsinki – 3000 m prekážok: Dušan Moravčík 8:26,2*

1974 Rím – skok do diaľky: Eva Šuranová 660

1982 Atény – 20 km chôdza: Jozef Pribilinec 1:25:55

2012 Helsinki – kladivo: Martina Hrašnová 73,34

2014 Zürich – 50 km chôdza: Matej Tóth 3:36:21

2014 Zürich – kladivo: Martina Hrašnová 74,66

2018 Berlín – 50 km chôdza: Matej Tóth 3:47:27

2024 Rím – 800 m: Gabriela Gajanová 1:58,79

BRONZ (5)

1969 Atény – skok do výšky: Mária Mračnová 183

1969 Atény – 4×100 m: Dionýz Szögedi 39,5*

1978 Praha – hod diskom: Imrich Bugár 64,66*

1982 Atény – 20 km chôdza: Pavol Blažek 1:26:13

2010 Barcelona – 800 m: Lucia Klocová 1:59,48**

Poznámka: Atléti označení hviezdičkou (*) sa narodili na Slovensku, ale v čase zisku medaily reprezentovali české kluby v rámci bývalého Československa.

NAJLEPŠIE UMIESTNENIA NA ME OD VZNIKU SAMOSTATNÉHO SLOVENSKA V ROKU 1993

ZLATO (2)

2010 Barcelona – kladivo: Libor Charfreitag 80,02

2026 Birmingham – 400 m prek.: Emma Zapletalová 52,91

STRIEBRO (5)

2012 Helsinki – kladivo: Martina Hrašnová 73,34

2014 Zürich – kladivo: Martina Hrašnová 74,66, chôdza na 50 km: Matej Tóth 3:36:21

2018 Berlín – chôdza na 50 km: Matej Tóth 3:47:27

2024 Rím – 800 m: Gabriela Gajanová 1:58,79

BRONZ (1)

2010 Barcelona – 800 m: Lucia Klocová 1:59,48**

4. Miesto (4)

1994 Helsinki – 10 000 m: Róbert Štefko 28:08,02

2012 Helsinki – 800 m: Lucia Klocová 2:01,38

2018 Berlín – chôdza na 50 km: Mária Katerinka Czaková 4:24:59**

2022 Mníchov – 100 m: Ján Volko 10,16

5. Miesto (2)

2012 Helsinki – trojskok: Dana Veldáková 14,24

2016 Amsterdam – kladivo: Marcel Lomnický 75,84

6. Miesto (6)

2006 Göteborg – 20 km chôdza: Matej Tóth 1:21:39

2010 Barcelona – 20 km chôdza: Matej Tóth 1:22:20**

2012 Helsinki – výška: Michal Kabelka 224

2014 Zürich – trojskok: Dana Veldáková 13,87, kladivo: Marcel Lomnický 76,89**

2022 Mníchov – chôdza na 35 km: Miroslav Úradník 2:35:44

7. Miesto (11)

1994 Helsinki – 400 m: Štefan Balošák 46,64, 20 km chôdza: Igor Kollár 1:22:23

2002 Mníchov – kladivo: Libor Charfreitag 79,20

2010 Barcelona – diaľka: Renáta Medgyesová 671, trojskok: Dana Veldáková 14,16, trojskok: Dmitrij Valukevič 16,77

2012 Helsinki – 800 m: Jozef Repčík 1:49,42

2014 Zürich – 800 m: Jozef Repčík 1:46,29

2016 Amsterdam – kladivo: Martina Hrašnová 70,62, 400 m prek.: Martin Kučera 49,89

2022 Mníchov – chôdza na 35 km: Michal Morvay 2:36:04

8. Miesto (6)

1998 Budapešť – 5000 m: Miroslav Vanko 13:41,92

2006 Göteborg – 50 km chôdza: Peter Korčok 3:51:16

2014 Zürich – kladivo: Nikola Lomnická 67,39

2018 Berlín – trojskok: Tomáš Veszelka 16,48

2018 Berlín – 4×400 m: Slovensko (Emma Zapletalová, Iveta Putalová, Daniela Ledecká, Alexandra Bezeková) 3:32,22

2024 Rím – 100 m prek.: Viktória Forster 13,25

Poznámka: ** upravené poradie po dodatočnej diskvalifikácii za doping

<https://www.atletika.sk/seftrener-libor-charfreitag-nemoze-byt-po-me-v-birminghame-nespokojny-em-mu-vitazstvo-nesmierne-obohatilo-aj-tym-ze-ziskala-novy-typ-skusenosti-ktory-jej-otvara-cestu-k-dalsim-uspechom>